

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **M. C.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 31.1.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2011, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 31.1.2012 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.10.2011 č.j. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 31.1.2012 podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí. Namítala svůj velmi špatný zdravotní stav, přičemž zdůrazňovala, že se ještě zhoršuje. Trpí krutými bolestmi a není schopna pracovat. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 14.10.2011 zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák.č. 155/95

Sb., ve znění pozdějších předpisů s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Opavě ze dne 27.9.2011 není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 15 %.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 31.1.2012, dále rozhodnutím ze dne 14.10.2011, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 11.7.2012 a srovnávacím posudkem PK MPSV v Hradci Králové z 30.11.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaných posudků posudkových komisí MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Opavě byl vypracován dne 27.9.2011 posudek o invaliditě žalobkyně a bylo uzavřeno, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 15 %. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 14.10.2011, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

V podaných námitkách potom žalobkyně zejména poukazovala na stejné skutečnosti, jaké následně uvedla v žalobě.

Dle posudku o invaliditě ze dne 20.1.2012 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole VI, pol. 11, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 15 %. Lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou byly chronické bolesti hlavy migrenózního typu se středně těžkým průběhem.

Žalovaná její námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 31.1.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 11.7.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobkyně, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. I. P. Měla také k dispozici nálezy neurologické, psychiatrické, oční a psychologické vyšetření, jakož i propouštěcí zprávu z neurologické kliniky Fakultní nemocnice v Ostravě. Vycházela rovněž z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Opavě. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu jsou chronické bolesti hlavy kombinované etiologie, subjektivně převážně typu migrény pravostranné hemikranie. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole VI, pol. 11, písm. b), kdy z rozmezí 10-20% stanovila hranici 15 % poklesu pracovní schopnosti. Zbýlý pracovní potenciál žalobkyně lze využít pro výkon zaměstnání i nadále s využitím získané kvalifikace.

Vzhledem k výhradám žalobkyně, které vznesla u ústního jednání soudu dne 8.10.2012, byl vypracován srovnávací posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové, a to dne 30.11.2012. Tato komise učinila stejný závěr, pokud jde o zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – chronické bolesti hlavy kombinované etiologie se středně těžkým průběhem, avšak posoudila pokles pracovní schopnosti na horní hranici daného rozpětí s ohledem na psychické postižení – somatoformní bolestivou poruchu. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti proto stanovila na 20 %, když žalobkyně trpí opakovanými bolestmi hlavy, které se opakují několikrát za týden a jsou někdy provázeny zvracením. Žalobkyně může vykonávat fyzicky lehčí práci převážně sedavého charakteru, v klimaticky vhodném prostředí s možností dodržovat pravidelný denní rytmus. Nemůže vykonávat práce v nočních směnách. Žalobkyně ke dni vydání rozhodnutí nebyla invalidní.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 31.1.2012.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní

postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 31.1.2012 nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně žalobkyně nesplnila, když dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 20.1.2012 a zejména dle posudků PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 11.7.2012 a srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 30.11.2012 nebyla invalidní, když pokles jejího pracovního potenciálu nedosáhl 35 %. Dle srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Hradci Králové, který se vypořádal rovněž se všemi dalšími námitkami žalobkyně vznesenými i u ústního jednání soudu, činil tento pokles pouze 20 % s ohledem na ostatní zdravotní postižení a vykonávanou profesi.

Tento závěr vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR v Ostravě a Hradci Králové. Obě posudkové komise MPSV ČR posuzovaly zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře z oboru neurologie, tedy z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byly chronické bolesti hlavy smíšené etiologie – migrenózní a cervikokraniální syndrom s podílem psychogenní složky.

Krajský soud shodně se závěry posudků PK MPSV ČR v Ostravě i v Hradci Králové uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 31.1.2012 nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u ní o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 20%.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

pokračování

- 5 -

43Ad 16/2012

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 25.2.2013

JUDr. Miroslava Ježoviczová
- samosoudkyně -